

Hlavný penitenciár vysvetľuje formy spovede a mimoriadne odpustky

P:3, 21. 03. 2020 19:21, ZAH

foto: SpC-Vatican

Vatikán 21. marca (RV) „Veľký plášť milosrdenstva je rozprestretý nad všetkými, ktorí ho túžia prijať“. Takto predstavil hlavný penitenciár kardinál Mauro Piacenza v rozhovore pre Vatikánske médiá čerstvo vydaný dekrét o plnomocných odpustkoch pre chorých, ich ošetrujúcich i tých, ktorí sa modlia za koniec pandémie.

Po publikovaní dekrétu Apoštolskej penitenciárie a sprievodnej nóty, podpísaných 19. marca, sa na hlavného penitenciára kardinála Maura Piacenzu obrátil so žiadosťou o priblíženie významu tohto nariadenia edičný riaditeľ vatikánskych médií Andrea Tomielli:

- Môžete vysvetliť zrod dekrétu o odpustkoch v tomto momente pohotovosti pre Covid-19?

„Najvyšším zákonom Cirkvi je spása duší. Cirkev je na svete, aby ohlasovala Evanjelium a aby ponúkala sviatosti, čiže hojnosť darov a Božej milosti, ktoré sú dané k dispozícii všetkým. Každému z nás je zrejmá kríza, ktorou v tejto chvíli prechádzame, žiaľ už v mnohých krajinách sveta.

Žijeme v pohotovostnej situácii: sú tu nemocnice, ktorým hrozí, že už nebudú môcť prijať ďalších chorých, sú tu chorí, ktorí sú nútení žiť v izolácii a žiaľ aj zomrieť bez útechy a blízkosti svojich drahých, sú tu chorí, ktorým chýba blízkosť kňaza pre pomazanie chorých a spoveď. Množstvo ľudí je v karanténe a sú tu celé mestá, ktorých obyvateľstvo musí zostať zavreté doma, z dôvodu noriem na potlačenie nákazy vydanými úradmi.“

- Ktoré sú tie najurgentnejšie potreby?

„Mimoriadnosť tohto času si vyžaduje mimoriadne opatrenia na pomoc, aby sme boli nablízku,

prinášali útechu, starostlivosť, aby nikomu nikdy nechýbal Boží láskavý dotyk zoči-voči utrpeniu a bezprostredne hroziacej smrti. Preto Penitenciária, konajúc v službe pápeža a s jeho autoritou, vydala dekrét o odpustkoch.“

- Môžete vymenovať osobitosti tohto opatrenia?

„Predovšetkým sa ponúkajú plnomocné odpustky všetkým chorým postihnutým koronavírusom, ktorí sa nachádzajú v nemocniciach či v domácej karanténe. Za rovnakých podmienok sa ponúkajú aj zdravotným pracovníkom, rodinným príslušníkom a tým, ktorí sa starajú o chorých. Odpustky sa ponúkajú aj všetkým, ktorí sa pri tejto pandémie modlia, aby sa skončila, modlia sa za tých, čo trpia a za tých, ktorých si Pán povolal k sebe.“

- Akú sú podmienky pre prijatie daru odpustkov?

„Sú veľmi jednoduché. Od chorých a tých, ktorí im pomáhajú, sa žiada, tam, kde je to prostredníctvom komunikačných prostriedkov možné, duchovne sa spojiť so slávením svätej omše alebo s modlitbou ruženca či krížovej cesty alebo iných foriem zbožnosti. Ak sa to nedá, treba sa pomodliť Krédo, Otčenáš a nejaké vzývanie Panny Márie.“

Od všetkých ďalších, tých, čo obetujú modlitby za duše zomrelých, za trpiacich a za koniec pandémie, sa žiada – kde je to možné – návšteva Najsvätejšej sviatosti alebo eucharistická adorácia. Alebo aj čítanie Svätého písma aspoň po dobu pol hodiny, prípadne modlitba ruženca či krížovej cesty. Ako je všetkým zrejmé, modlitby a čítanie Svätého písma je možné vykonať aj bez vychádzania z domu, a teda s plným rešpektovaním noriem proti rozširovaniu nákazy.“

- A pre tých, čo sú na prahu smrti?

„Tí, čo sú blízko smrti a nemôžu prijať pomazanie chorých ani sa vyspovedať, ani prijať sväté prijímanie, sa zverujú Božiemu milosrdenstvu. Každému z nich sú darované úplné odpustky s predpokladom, že sú náležite disponovaní a počas svojho života sa obvykle modlili nejakú modlitbu. Ako vidieť, jeden veľký plášť milosrdenstva je prestretý ponad všetkých, ktorí ho chcú prijať.“

- Dekrét Penitenciárie hovorí vždy o chorých zasiahnutých koronavírusom. To znamená, že odpustky sa neponúkajú iným chorým?

„Pamätajme vždy na dobro duší: dekrét predstavuje mimoriadne opatrenia z dôvodu všeobecnej pohotovosti, ktorú prežívame. Rozširuje sa na všetkých chorých, pretože všetci chorí hospitalizovaní v nemocniciach dnes tým či oným spôsobom prežívajú dôsledky krízy pandémie.“

- Povedzme si o sviatosti zmierenia. Sú možné iné formy v porovnaní s tou individuálnou, osamote s kňazom?

„Kolektívne rozhrešenie, bez individuálnej spovede, možno vždy udeliť v bezprostrednom nebezpečenstve smrti alebo – ako to uvádza Kódex kánonického práva – v prípadoch „vážnej potreby“. Ako Apoštolská penitenciária sme objasnili, že predovšetkým na miestach najviac postihnutých nákazou a až dotedy, kým sa tento fenomén nezastaví, existujú prípady vážnej potreby. A teda diecézni biskupi pre dobro duší môžu urobiť rozhodnutia v tomto zmysle, ako to môžu v prípadoch náhlej potreby urobiť aj kňazi, upovedomiac vopred svojho biskupa či informujúc ho čím skôr po tom ako udelili sviatosť. Možno uvažovať o kolektívnych rozhrešeniach vo dverách nemocničných oddelení, kde sa nachádzajú nakazení veriaci v nebezpečenstve smrti, s ich aktívnym zapojením sa nakoľko je to len možné.“

- Čo môžete povedať o individuálnej spovedi?

„Odporúčame, aby tam, kde sa koná, sa vždy slávila v plnom rešpektovaní noriem na

zamedzenie infekcie, a teda v bezpečnej vzdialenosti s použitím rúšok, samozrejme vždy zachovávajúc spovedné tajomstvo. Tu by som však chcel pripomenúť, tak ako to urobil aj Svätý Otec v homílii pri svätej omši v Dome sv. Marty v piatok 20. marca, dôležitosť úkonu ľútosti, keď je nám znemožnené vyspovedať sa.

Je to možnosť citovaná z Katechizmu Katolíckej cirkvi: spytovanie svedomia a modlitba úkonu ľútosti - opravdivá ľútosť sprevádzaná predsavzatím už viac nehrešiť a pristúpiť k spovedi hneď ako to len bude možné - sú Bohu milé a zmierujú nás s ním a získavajú nám odpustenie hriechov.“